א)ועולה גופה מנלן דכתיב 1אל יסוד מזבח העולה למד א] על עולת חובה שטעונה יסוד אי מה להלן ב] שתי מתנות שהן ארבע אף כאן שתי מתנות שהן ארבע אמר אביי למה לי למכתב 2סביב בעולה 3סביב בחטאת ג] ב)הוו שני כתובין הבאין כאחד ג)וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין הניחא למ"ד אין מלמדין אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר הוי אשם שלשה ושלשה ודאי אין מלמדין: הבכור נאכל לכהנים ד]: ת"ר ד)מנין לבכור שנאכל לשני ימים ולילה שנאמר 4ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין ה)הקישו הכתוב לחזה ושוק של שלמים מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד וזו שאלה נשאלה לפני חכמים בכרם ביבנה בכור לכמה נאכל נענה ר"ט ואמר לשני ימים ולילה אחד היה שם תלמיד אחד שבא לבית המדרש לפני ה] חכמים תחלה ור' יוסי הגלילי שמו אמר לו רבי מנין לך אמר לו בני שלמים קדשים קלים ובכור קדשים קלים מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד אמר לו רבי בכור מתנה לכהן וחטאת ואשם מתנה לכהן מה חטאת ואשם ליום ולילה אף בכור ליום ולילה אמר לו ו] נדון דבר מ(תוך) דבר ונלמד דבר מ(תוך) דבר מה שלמים אין באין על חטא אף בכור אינו בא על חטא מה שלמים נאכלים לשני ימים ולילה אחד אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד אמר לו רבי נדון דבר מדבר ילמד ז] דבר מדבר חטאת ואשם מתנה לכהן ח] ובכור מתנה לכהן מה חטאת ואשם אין באין בנדר ונדבה אף בכור אינו בנדר ונדבה מה חטאת ואשם נאכלין ליום ט] אחד אף בכור נאכל ליום אחד קפץ ר"ע ונסתלק ר"ט אמר לו הרי הוא אומר ו)ובשרם יהיה לך י] הקישן הכתוב לחזה ושוק של שלמים מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד אמר לו יא] היקשתו לחזה ושוק של שלמים ואני מקישו לחזה ושוק של תודה מה תודה נאכלת ליום ולילה אף בכור נאכל ליום ולילה אמר לו הרי הוא אומר ובשרם יהיה לך שאין ת"ל לך יהיה יב] ומה ת"ל לך יהיה ז)הוסיף הכתוב הויה אחרת בבכור ח)וכשנאמרו דברים לפני ר' ישמעאל אמר להן ט)צאו ואמרו לו לר"ע יג] טעיתה תודה מהיכן למדה משלמים [וכי] דבר הלמד בהיקש י)חוזר ומלמד בהיקש הא אין עליך לידון בלשון אחרון אלא בלשון ראשון ור' ישמעאל האי לך יהיה מאי עביד ליה כ)לימד על בכור בעל מום שהוא מתנה לכהן ל)שלא מצינו בכל התורה ° ור"ע יליף ליה מבשרם חד תם וחד בעל מום ור' ישמעאל מבשרם דהנך בכורות קאמר במאי קמיפלגי מ"ס מ)הימנו ודבר אחר הוי היקש ומ"ס לא הוי היקש בשלמא למ"ד לא הוי היקש היינו דכתיב 5וכן יעשה לאהל מועד נ)כשם שמזה לפני ולפנים אחת למעלה ושבע למטה מדם הפר כך ב)מזה בהיכל וכשם שלפני ולפנים אחת למעלה ושבע למטה מדם השעיר כך ג)מזה בהיכל אלא למ"ד הוי היקש מאי איכא למימר ס)מקומות הוא דגמרי מהדדי

ועולה גופה מנלן. כדי נסבה דהא מק"ו ילפינן לעיל בפירקין [דף נה.] והאי קרא לדרשא אחרינא אוקימנא וקילור דברים הוא יד] דנקט לה מקרא דאי לאו ק"ו הוה ילפינן לה מינה: **אי מה כו' אף כאן.** דבכור טו] זריקה זריקה מעולה ילפינן מה להלן ד' מתנות שתים שהן ארבע: **סביב בחטאת.** במילואים ע) ובעולה. פ) מסביב שמעינן ביה ד' מתנות שסובב טז] בדמה רוחות המזבח: **אין מלמדין.** ואע"ג דהכא לאו בבנין אב אנו באין ללמוד אשמעינן אביי דשני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין אפי' בג"ש אותו דבר שנכתב בשניהן: **ובשרם יהיה לך.** בבכור כתיב: **לחזה ושוק של שלמים.** ולקמיה פריך יז] לשל תודה אקשינן: **בכרם.** ת"ח יושבין שורות יח] ככרם כך מפורש בברכות ירושלמי צ): **שבא לבית המדרש תחלה.** היא היתה תחילת ביאתו לפניהם ביבנה: **וחטאת ואשם מתנה לכהן.** אבל שלמים לבעלים: **נדון דבר מדבר.** כלומר שכמותו ודומה לו: **אין באין על חטא.** כחטאת ואשם: **אינו בא בנדר ונדבה.** לאפוקי שלמים דאתין בנדר ונדבה: **ונסתלק.** נשתתק: **הקישו הכתוב.** ואין משיבין על ההיקש ק): **הוסיף לך הכתוב כו'.** כלומר מודה אני לדבריך שלחזה ושוק של תודה יט] נריכין אנו להקישו דתפסת מועט תפסת מיהו מדהדר הכתוב בסיפיה דקרא לך יהיה דלא איצטריך דהא כתיב ברישיה יהיה לך הוסיף לו הכתוב הויה אחרת כמו זו הבאה לו בהיקש: ה"ג **וכשנאמרו דברים לפני ר' ישמעאל אמר להם לאו ואמרו לו לר"ע טעית תודה מהיכן למדה משלמים ודבר** כ] **הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש אין עליך כו'.** טעיתה במה שחזרת בך מהיקש שלמים ואתה מקישו לתודה דלא למדו הכתוב אלא משלמים דאי מתודה חזה ושוק לא כתיב בה אלא מדאיתקש תודה לשלמים נפקא לן בה חזה ושוק בת"כ ר) דתניא לפי שיצאה תודה לידון בדבר החדש שטעונה לחם יכול אין לך בה אלא חידושה ת"ל ש) תורת זבח השלמים אם על תודה מה שלמים טעונים סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק אף תודה כו' כא]: **ודבר הלמד בהיקש יחזור** כב] **וילמד על הבכור בהיקש.** ליאכל ליום ולילה: **אין עליך לדונו בלשון אחרון.** להקישה לחזה ושוק של תודה: **אלא בלשון ראשון.** לשל שלמים: **שלא מצינו.** ללמדו בכל התורה כולה אלא מכאן: **דהנך בכורות.** בכור שור בכור כשב בכור עז כג] וכל לשון רבים דקרא עלייהו קאי לר' ישמעאל וה"נ אמרינן גבי ואת דמם ואת חלבם לר' ישמעאל בפרק ב"ש (לעיל לז.): **במאי קמיפלגי.** רבי ישמעאל ור"ע דע"כ אין היקש חוזר מלמד בהיקש ור"ע מ"ט גמיר לה: **הימנו ודבר אחר.** ° אכילת חזה ושוק של תודה ליום ולילה הימנו ודבר אחר העמידוה קלת המלמד כד] כתב בה דכתיב בתודה יום ולילה וקלת היא למדה ממקום אחר כה] מאי היא חזה ושוק דלא כתיב בה: **רבי ישמעאל סבר היקש הוא.** נמלא כו] מה שחזה ושוק נאכלין ליום ולילה מן ההיקש למד. ור"ע סבר הואיל ויום ולילה בתודה כתיב אע"ג דחזה ושוק למדה בהיקש לא הויא זמן אכילת חזה ושוק של תודה דבר הלמד בהיקש: **כשם שמזה לפני ולפנים כו'.** ולפני ולפנים גופיה אחת למעלה ושבע למטה בפר ושעיר בהימנו ודבר אחר גמר כז] דבפנים למעלה בפר לא כתיב ביה מניינא דכתיב (ויקרא טז) והזה באצבעו על פני הכפרת וקדמה כח] ולפני הכפרת יזה שבע פעמים כט] ושבע למטה הוא דכתיבא ביה ובשעיר חטאת למעלה הוא דכתיבא והזה אותו על הכפרת ולפני הכפרת [שם] אותו חדא משמע ל] ולפני הכפרת לא כתיב שבע וגמירי בהיקשא מהדדי דכתיב [שם] ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר אלמא עבודת פר ושעיר בפנים בהימנו ודבר אחר ילפינן דמקלת עבודה לא] כל אחד כתובה בו ומקלתה למד מחבירו והדר מיגמר היכל מפנים בהיקשא דכן יעשה לאוהל מועד [שם] אלמא הימנו ודבר אחר לא כהיקשא חשיב לה: **אלא למ"ד הוי היקש.** היכי הדר היכל וגמר מיניה בהיקשא: **מקומות הוא דגמירי מהדדי.** ואין זה לב] חוזר ומלמד בהיקש דבהיקש קמא בהמות איתקוש ובהיקשא בתרא מקומות איתקוש אבל גבי תודה ובכור לג] חזה ושוק של תודה הוקשה לבכור והיא עלמה למידה משלמים בהיקש: ה"ג

למה לי למכתב סביב בעולה סביב בחטאת הוו שני כתובים. סביב לד] בעולה איצטריך לכדאמר לעיל [נג:] יכול יזרקנו זריקה אחת ת"ל סביב אלא סביב דחטאת קאמר ל"ל דארבע קרנות כתיב ביה לה] ומיהו לרבי ישמעאל קשה דאיצטריך לגזירה שוה דיליף מיניה פיסוק ד' מתנות בעולה כדאמר לעיל ועוד למ"ד לעיל [שם] בחטאת נותן אמה אילך ואמה אילך איצטריך בחטאת סביב לגופיה שלא תאמר דסגי בשתי מתנות ברוחב לו] אחת בשתי קרנות ושמא סביב דעולה הוא דמייתי לז] דטובא סביב כתיב בעולה בפרשת ויקרא ועוד דעולה אתיא זריקה זריקה משלמים: **ואני מקישו לחזה ושוק של תודה.** משום דלחומרא מקשינן: **וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.** תימה ונקשיה לחזה ושוק של איל נזיר דכתיב בהדיא ונאכל ליום ולילה כדמרבינן לעיל בפ"ק לח] (דף ד) ובפרק כל הפסולין (דף לו.) וכ"ת דהאי דמרבינן מבשר זבח תודת שלמיו חשיב הקישא א"כ היכי יליף לה לעיל מחטאת ואשם דילפינן לט] מההוא קרא ולעיל (דף נ.) איבעיא לן אי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בבנין אב ולא איפשיטא ויש לומר דמסתברא לאקושי לתודה מ] שנוהגת בכל בהמה בבכור מא] ולא לאיל נזיר דאינו נוהג אלא באיל א"נ בשוק מב] הימין כתב ותודה ילפי' משלמים דכתיב בהו ימין אבל איל נזיר לא כתיב ביה ימין:

מסורת הש"ס

א) [פסחים סה. ע"ש], ב) [עי' תו' פסחים סד: ד"ה אתיא], ג) [קידושין כד. וש"נ], ד) לעיל נו ד"ה לשני ע"ש, ה) ספרי קרח קיח, ועי' ראה קכה, ו) [בכורות כז:], ז) [שם כח.] ירוש' מע"ש פ"א ה"א, קידושין פ"ב ה"ז, ח) עי' ספרי קרח שם, ט) [יומא עה: ע"ש] בכורות כ., י) [לעיל מט: וש"נ], כ) [לעיל לז: בכורות כח.], ל) [שבת פג: וש"נ], מ) [יומא נז. מנחות עח.], נ) [יומא נו:], ס) [שם נז.], ע) ויקרא ח טו, פ) עי' תו' קידושין לד ד"ה ה"א ותו' פסחים סד, צ) פ"ד ה"א, תענית פ"ד ה"א, ק) ב"ק סג קו מנחות פב, ר) צו פרש' ו' ה"ה, ש) לעיל נ.,

גליון הש"ס

[גמ' ור"ע יליף ליה מבשרם וכו'. עי' לעיל דף לז ע"א בתוס' ד"ה תרי תנאי וכו' בסופו: רש"י ד"ה הימנו ודבר אחר אכילת חזה ושוק של תודה וכו'. עי' יומא דף כג ע"ב בתוס' ד"ה ילבש וכו']:

שינויי נוסחאות

א] למד על עולת חובה שטעונה יסוד נמחק (ש"מ, ב"ש ופרי"ד): ב] להלן ארבע מתנות אף כאן ארבע מתנות אמר (*ש"מ, וכ"ה ברש"י): ג] נ"א בשלמים (כי"צ). ועי' ש"מ בשם תוס' מהר"ף שכתב ומורי אמר דאם הי' רשאי להגיה הספרים במקום חטאת שלמים א"ש: ד] לכהנים כו' (כי"צ): ה] תיבות לפני חכמים נמחק (ש"מ): ו] אמר לו בני נדון דבר מדבר ונלמד דבר מדבר שלמים קדשים קלים ואין באין על חטא ובכור קדשים קלים ואינו בא על חטא (*ש"מ): ז] ל"ל ונלמד (כתה"י וש"מ): ח] לכהן ואינם באים בנדר ונדבה ובכור מתנה לכהן ואין בא בנדר ונדבה מה חטאת ואשם נאכלין וכו' (ש"מ וב"ש). ובכתה"י ליתא כאן כלל הך דמתנה לכהן: ט] ליום ולילה כל"ל. וכן בסמוך (כתה"י וב"ש): י] לך כחזה התנופה וכשוק הימין הקישו (כי"צ): יא] לו רבי הקשתו (כי"צ). נ"א אתה הקשתו (ש"מ): יב] ל"ל יהיה לך וכן בסמוך (כי"צ): יג] בקלת כת"י עקיבא. ובש"מ לעקיבא וכן ברש"י. ועי' דק"ס: יד] הוא דנסיב לה תלמודא מהכא כלומר אי לאו כו' (כתה"י ושמכ"י): טו] ל"ל כיון דבכור (*צ"ק): טז] שיסבב בדמה ארבע רוחות המזבח (*ש"מ): יז] פריך דילמא לחזה ושוק של תודה אקשיה (*ש"מ): יח] ל"ל שורות שורות (כתה"י וד"ו): יט] תודה הוקש דתפסת כל"ל והשאר נמחק (ש"מ וכתה"י): כ] ל"ל דבר (*ש"מ): כא] כו' ודבר הל"א (שמכ"י): כב] נ"א האיך חוזר ומלמד בהיקש על הבכור ליאכל (ע"פ כתה"י וש"מ): כג] עז דכתיבי בקרא וכל כו' (*ש"מ): כד] התלמוד (כתה"י וד"ו). וכן בנ"ק, ופי' קלת הלימוד. [ושם בנ"ק גרס הוא במקום העמידוה]: כה] אחר דלא כתיב בה חזה ושוק כל"ל והס"ד (*ש"מ): כו] נמצאת אכילת חזה ושוק של תודה ליום ולילה למידה בהיקש הילכך אינה חוזרת ומלמדת בהיקש כל"ל והס"ד. ומה"ד ור"ע (כתה"י וכעי"ז בש"מ): כז] גמר דלמעלה בפר כו' (ש"מ): כח] ל"ל קדמה (כתה"י וד"ו): כט] פעמים שבע למטה הוא דכתיבא ביה דלפני' זה הוא למטה, ובשעיר אחת למעלה הוא דכתיבא דכתיב והזה (ע"פ כתה"י וש"מ): ל] משמע ולמטה לא כתב שבע וגמירי כו' (ב"ש, כי"ב וג'). נ"א משמע ושבע למטה לא כתיב מנינן וגמירי (כי"י) וכעי"ז בכי"פ. נ"א ושבע למטה לא כתיב וגמירי (ש"מ): לא] ל"ל עבודת (כי"פ): לב] זה קרוי חוזר (*ש"מ): לג] ובכור בכור הוקש לחזה ושוק של תודה והיא עצמה כו' כל"ל (ח"נ): לד] גי' שמכ"י נראה דאסביב דעולה לא קאי דאיצטריך לאתויי לכדאמר לעיל כו': לה] ביה ואם אינו ענין לגופיה תניהו ענין לעולה והוי ב' סביב כתובים בעולה ואין מלמדין ומיהו כו' (שמכ"י): לו] ל"ל ברוחב (צ"ק ד"ו). ועי' טה"ק. וגי' שמכ"י ברוחב אמה: לז] ג' ל"ק דמייתר: לח] בפ"ק נמחק ול"ל בפרק כל הפסולין: טל] דילפינן נמי כל"ל (ש"מ וצ"ק): מ] הגלי"ב במ"ש גורס לשלמים: מא] ל"ל כבכור (ש"מ וצ"ק): מב] כשוק הימין כתב בבכור ותודה כו' (צ"ק): מג] תיבות לפירוש רבינו חיים דהכא ודבסמוך ל"י לייסבס. ע' לעיל נא ע"ב בתוס' ד"ה תן ודו"ק: מד] אולי ל"ל דבכור ומעשר ופסח טעונין מתן דמים ואימורין ככל הקרבנות כו' (גליון): מה] ועי' באורך ביאור לקמן בקטע המתחיל תוד"ה למה לי:

עין משפט נר מצוה

עד ב ג מיי' פ"ה מהלכות מעה"ק הלכה יב ופ"ג מהלכות עיה"כ הלכה ה:

תורה אור השלם

1. וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל דַּם הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ויקרא ד, ז
2. וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ויקרא א, ה
3. וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יָצַק אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיְקַדְּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו: ויקרא ח, טו
4. וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לָּךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק הַיָּמִין לְךָ יִהְיֶה: במדבר יח, יח
5. וְכִפֶּר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם: ויקרא טז, טז

מוסף רש"י

אל יסוד מזבח העולה. גבי חטאת נשיא כתיב ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העולה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העולה, והו"ל למכתב אל יסוד המזבח, למה לי דכתיב מזבח העולה, אלא הכי קאמר אל יסוד מזבח תעשה העולה (פסחים סה.) **שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.** מדלא כתיב אחד ונגמור כולהו מיניה (קדושין כד.). מדהדר כתביה לאידך ולא ילפא מחבריה ש"מ דוקא הני קאמר (פסחים מה.) **ובשרם יהיה לך.** כחזה התנופה, בבכור מישתעי בסדר ויקח קרח (בכורות כז:) **הוסיף לך הכתוב הויה אחרת בבכור.** שלא תאמר כחזה ושוק של תודה שאינו נאכל אלא ליום ולילה (במדבר יח יח) **שלא מצינו בכל התורה.** שלא מצינו מקרא אחר בכל התורה כולה. ודמן וחלבן ליכא לאוקמי בחד בכור, דבעל מום לא קרב (לעיל לז:) **שלא מצינו בכל התורה.** שיתנו לכהן, אלא מרבויא דהאי לך יהיה נפקא (בכורות כח.): **כשם שמזה לפני ולפנים כו'.** היקש הראשון לאו היקש הוא, שהרי בין בפר בין בשעיר כתיב מעלה ומטה, ולא הוצרכו ללמוד זה מזה אלא את המנין, הלכך כל חד וחד מעצמו למד מקצת ודבר אחר מסייעו במקצת ואין זה למד בהיקש. והיכי דמי היקש שאין חוזר ומלמד בהיקש, כגון אם לא נאמר למטה בשעיר כלל או למעלה בפר לא נאמר כלל ולמדו הבהמות זו מזו בהיקש היינו היקש שאינו חוזר ומלמד בהיקש: **מקומות הוא דגמרי מהדדי.** אין זה היקש הלמד מן ההיקש, שהרי בהיקש הראשון למדו בהמות זו מזו, ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר, ובהיקש השני לא הוקש שום דבר לאחת מן הבהמות ללמוד ממנה מה שלמדה בהיקש מחברתה, אלא המקומות הוקשו זה לזה, וכן יעשה לאהל מועד כאשר כפר על הקודש, והקודש לא למד כלום מתחלה בהיקש אלא הפר הוקש לשעיר והשעיר לפר במתנות הקודש (יומא נז.):

ליקוטים

מקומות הוא דגמרי מהדדי. כלומר ההיכל גמר מקדש הקדשים, כך כתיב וכפר על הקדש זה קדש הקדשים, וכן יעשה לאהל מועד זה ההיכל (ר"ח יומא נז.).

שיטה מקובצת

דכתיב אל יסוד כו'. פ"ה דכדי נסבא כו'. היינו לשיטתו דלעיל, (דף נג.) אבל לפי' ריב"א אתי שפיר (ואע"ג) [דאע"ג] דאוקימנא לעיל בשירים בעולה לפי' רבינו חיים מג] מ"מ [קאי נמי] בתחלת עולה דהוא פשטיה דקרא לפי' ריב"א ולפירוש רבינו חיים. וא"ת אכתי תחלת דמים דכל הקרבנות כנגד היסוד מנלן לפי' רבינו חיים דלא [אתא] קרא דאל יסוד העולה רק בעולה, וי"ל דילפינן להו נמי בג"ש דזריקה זריקה מעולה כמו בכור ומעשר ה"ה נמי לכל הקרבנות אלא משום דהוי קבעי על הבכור, אי נמי לאחר שפי' מד] כל הקרבנות קבעי הכא כנגד היסוד מנלן דבכור ומעשר מדם וזבחיך ישפך לומר דהם בשפיכה, שהם כנגד היסוד מנליה, כיון דלא שייך ג"ש דזריקה זריקה. ואין סברא לומר דפליג בהא דהא לא אשכחן שום תנא דפליג אלא בשפיכה אבל כנגד היסוד לא אשכחן שום תנא דפליג, ועוד דמתני' דקתני כנגד היסוד מסברא אתי ככולי עלמא. ותירץ ריב"א דיסוד גופיה נפקא מישפך דלשון שפיכה משמע ששופך על גבי דבר אחר והיינו על גבי היסוד דהיינו דבר חלוק, אבל מאן דיליף להו מאת דמם תזרוק לא הוי ידעינן כנגד היסוד אלא מג"ש דזריקה (תו' מהר"פ): **למה לי למכתב סביב בעולה כו'.** תימה והלא איכא שוין דעולה היינו ב' מתנות כו' ועוד דהיא למטה וחטאת למעלה אלא אחטאת קאמר כו' מה] [ככתוב בתוד"ה למה לי] (לשון מהר"פ): **אשם שלשה.** תימה דלא מצינו למילף אשם מעולה דאיכא למיפרך מה לעולה שכן כליל, וי"ל דבאשם נמי כתיב זריקה וילפינן בג"ש מעולה שטעונה יסוד לתחלת דמו. וה"ה דהוה מצי למימר הוי שלמים ג' כתובים הבאים כאחד דנאמר בהם זריקה וסביב: **וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.** וא"ת וליליף בכור בהיקשא דחזה ושוק דאיל נזיר דכתיב בגופיה זמן אכילתו כדדרשינן מזבח תודת שלמיו לרבות שלמי נזיר לעיל (דף לו.), וליכא למימר דגם זה חשיב היקש דאיתקש לתודה ואע"ג דאיכא ייתורא דא"כ חטאת ואשם נמי לא נפקא לן אלא מהאי קרא, וכיון דחשיב היקש היכי ילפינן בכור לעיל מבנין אב דחטאת ואשם והלא דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בבנין אב, ולעיל (דף נ.) לא איפשטא לן, וי"ל דמחזה ושוק דאיל נזיר לא מצי יליף משום דהתם יש זרוע בשלה שגם היא מתנה לכהן ובהאי קרא דבכור לא כתיב כי אם חזה ושוק דמשמע דמקיש בכור לחזה ושוק גרידי דליכא בהדיה דבר אחר שיהא מתנה לכהן (לשון מהר"פ): **מקומות הוא דגמרי מהדדי.** דבהיקש קמא איתקש פר ושעיר, ובהיקש בתרא אקשינן היכל לבין הבדים, הלכך היקשא בתרא לא הוי מעין היקשא קמא: **תוד"ה למה לי וכו'.** (בסה"ד) ושמא סביב דעולה הוא דמייתי דטובא סביב כתיב בעולה בפ' ויקרא. ולכך חשיב חטאת ועולה ב' כתובים אע"ג דלאים שוין, דסביב דעולה היינו ב' מתנות שהן ד', ובחטאת ד' קרנות, ועוד דעולה למטה וחטאת למעלה. ומורי אמר דאם היה רשאי להגיה הספרים במקום חטאת שלמים אתי שפיר דתרווייהו שוין (תו' מהר"פ):